

היבטים לשוניים בפרשת כי-תבוא סט

דקדוקי מילים וחלקם בעלי שינוי משמעות בפרשת כי-תבוא ובהפטרה ובראשון של נצבים

מילים שוי"ו ההיפוך לעתיד הפכתם למלרע, ללא ציון הפסוקים: וְלִקְחֹתָ וְשָׂמְתָּ וּבָאתָ וְהִלַּכְתָּ
וְאָמַרְתָּ וְזָבַחְתָּ וְשָׂמַחְתָּ וְנִתְתָּה וְשָׁמַרְתָּ וְהִקְמַתָּ וְשָׂדֶתְךָ וְכַתְּבָתָּ וְשָׂמַעְתָּ וּפְחַדְתָּ
מילים שנשארו מלעיל למרות ו י"ו ההיפוך: וְיִשְׁבֹּתָ בָּהּ וְעָנִיתָ וְעָשִׂיתָ וּבְנִיתָ וְהִלִּיתָ וְהָיִיתָ
וְעַבַּדְתָּ שָׁם וְהָעֲלִיתָ

כו ו וְעִנְנוּנוּ ה"ו"ד בשוא ללא דגש והע י"ן בפתח והנ"ן בדגש לשון עינוי. אם יקרא את ה"ו"ד
בפתח משמעותו ענייה

כו י וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ: בזקף קטון בלבד ללא דרבן (מקל)

כו יב לְעֵשָׂר: לשים לב לניקוד: למ"ד בפתח; ע"ן בשוא נח; ש"ן רפויה. לא: לְעֵשָׂר. מְעֵשָׂר:
הע"ן בשוא לא בחטף

כו יד לָמַת: הלמ"ד בשוא לא בקמץ

כו יז הָאֱמֶרֶת: העמדה קלה בה"א למנוע הבלעת האל"ף החטופה בדומה לו בהמשך יח הָאֱמִירָן

כו יט וְלִהְיִיתָ: געיה בלמ"ד וה"א בשווא נח

כז ב נִתְּן לָךְ: אין טעם נסוג אחור

כז ג בְּעֵבְרָךְ: הע"ן בקמץ קטן

כז ו וְהָעֲלִיתָ: העמדה קלה בה"א למנוע הבלעת הגרונית החטופה שלאחריה

כז ז וְאָכַלְתָּ שָׁם: טעם נסוג אחור לכ"ף ודגש חזק בש"ן מדין אתי מרחיק

כז ט אֵל כָּל-יִשְׂרָאֵל: תיבה אֵל במרכא ולא במקף ובסגול ולא בצירי. נְהִיִּיתָ לְעַם: הלמ"ד ללא
דגש אתי מרחיק

כז יב וְיִהְיֶה: הו"א"ו בחיריק מלא. וְיִשְׁשַׁכְּר וְיִוֹסֵף וּבְנִימָן: טעם טפחא בתיבת וְיִשְׁשַׁכְּר

כז יד וְאָמַרְוּ: האל"ף במרכא כטעם משנה

כז טו תִּוְעַבְתָּ: הע"ן בחטף פתח ולא בצירי

כז כא דָם נָקִי: הדל"ת בקמץ ולא בפתח

כז כה דָם נָקִי: דם בקמץ ולא בפתח

כח א עַל כָּל-גְּוֵי הָאָרֶץ: טעם טפחא בתיבת עַל

כח ח וּבִרְכָךְ: הטעמה משנית בב"ת והכ"ף הראשונה בשווא נח

כח ט נִשְׁבַּע-לָךְ: געיה בנו"ן

כח יא לָתֵת לָךְ: טעם נסוג אחור ללמ"ד

כח יג וּנְתַנֶּה: הת"ו בקמץ גדול

כח כ הַשְּׂמֶדֶךְ: המ"ם בסגול והכ"ף סופית קמוצה. וְעַד-אַבְדָּךְ: הב"ת בקמץ קטן

כח כז וּבְטַחְרִים: יש לשים לב לכתיב וקרי וכן בהמשך בפס' ל

כח כט הַעֲוֹר: הה"א בפתח, לא בקמץ. בְּצַהְרִים: הצד"י בקמץ גדול והה"א אחריה בחטף קמץ

כח ל וְלֹא-תֵשֵׁב בּוֹ: אין טעם נסוג אחור

כח מא וְלֹא-יִהְיֶה לָךְ: אין טעם נסוג אחור

כח מב יִירָשׁ: יו"ד ראשונה בשווא נע, יו"ד שנייה קמוצה

כח מג מַעְלָה מַעְלָה: הע"ן בשווא נח ומ"ם שנייה בדגש חזק

כח מט עָלֶיךָ גְּוִי: דגש חזק בגימ"ל מדין אתי מרחיק

כח נה יֹאכְל: הכ"ף בצירי ולא בפתח. אֵיבָךְ: ה"ו"ד בחיריק חסר והבי"ת אחריה בשווא נח, כן

הדבר גם בהמשך הפרק כח נו. **וּבְבִנְיָהּ**: בי"ת ראשונה בשווא נח, כן הדבר גם בפסוק הבא **וּבְבִנְיָהּ**

כח נח **הַנִּכְבָּד**: בי"ת בקמץ ולא בפתח. **אֵת ה' אֱלֹהֵיךָ**: טעם טפחא בתיבת **אֵת**

כח נט **וְחָלִים רְעִים וְנֹאמְנִים**: טעם טפחא בתיבת **וְחָלִים**¹

כח סד **וְעַבְדְּתָ שָׁם**: טעם נסוג אחור לבי"ת ודגש חזק בשי"ן

כט ד **לֹא-בָלוּ**: במלרע. **שְׁלֹמֹתֵיכֶם**: שי"ן שמאלית

כט ז **לְרֵאוּבֵנִי**: הרי"ש בדרך כלל בגעיא, רבים משתבשים לקרוא מלה זו : **לְרֵאוּבֵנִי**. הר' מנוקדת

בשורק והאל"ף נחה כלומר איננה מנוקדת כלל. מילה זו נקראת: **לְרֵאוּבֵנִי**

הַמְנַשִּׁי: השווא במ"ם נע

כט ח **אֵת כָּל-אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן**: טעם טפחא בתיבת **אֵת**

הפטרות פרשת כי תבוא ישעיהו ס אכב:

א **קוּמִי אֲרִי**: שתיהן במלעיל

ה **וּפְתַחֲד**: במלרע

ו **כָּלֶם מְשַׁבָּא יִבְאוּ**: טעם טפחא בתיבת **כָּלֶם**

ז **יִקְבְּצוּ לָךְ**: טעם נסוג אחור לקו"ף, הי"ד בחירק חסר, לא בשווא. **יִשְׁרְתוּנָךְ**: הרי"ש בשווא נע

ההטעמה בתי"ו, במלעיל, כן הדבר גם בהמשך פס' י

יד **וְקִרְאוּ לָךְ**: טעם נסוג אחור לקו"ף

טז **וַיִּדְעָתָ**: העי"ן בפתח

יז **אָבִיא כֶסֶף**: טעם נסוג אחור לאל"ף הראשונה. **וְנִגְשִׁיךָ**: שי"ן שמאלית

יט **לֹא-יְהִיה-לָךְ**: געיה ביו"ד הראשונה, בדומה לו בפס' הבא. **וְהִיה-לָךְ**: געיה בה"א הראשונה

כ **יִרְשׁוּ אֲרָץ**: טעם נסוג אחור ליו"ד המנוקדת בחיריק מלא, הרי"ש אחריה בשווא נע

ראשון של נצבים:

כט יב **יְהִיה-לָךְ**: געיה ביו"ד הראשונה, בדומה לו בהמשך פס' יח. **לְאֱלֹהִים**: האל"ף כלל אינה

נשמעת

כט יד **וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פָה**: יש להאיץ מעט את קריאת התיבה **פָה** להסמיכה לקודמתה²

כט יט **יַעֲשֶׂן**: העי"ן בשווא נח. **וְרִבְצָה בּוֹ**: טעם נסוג אחור לרי"ש, דגש חזק בבי"ת השנייה מדין

אתי מרחיק

כט כב **כְּמַהֲפֹכֶת**: הה"א בשווא נח

¹ כן הוא בכתר ארם צובא ובשני כתבי יד.

² על מנת למנוע שיבוש ההפסק בין המילים כתוצאה מצירוף הטעמים תביר- טפחא, שלא יישמע כ אילו כתוב

וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ - פָה עִמָּנוּ הַיּוֹם